

alt andet end heldige. Det er særlig under to Former, Anbringelse af Børn finder Sted, det er Adoption og ved Anbringelse i Pleje. Nu er der Personer, som gør sig Fordel af at være Mellemand mellem Forældrene og Plejestedet og lader sig betale ret rundeligt for det, for saa vidt de kan faa noget af vedkommende, og de forstaar netop at gribe ind i det rette Øjeblik. Det er gerne, naar Moderen straks efter Barnets Fødsel ikke ved, hvor hun selv skal hen, og hvor hun skal gøre af sit Barn, at hun griber en hvilken som helst Løjlighed, der bydes hende, for dog at komme ud over disse Vanskeligheder. Saa melder disse velvillige Mennesker, Menneskevenner, sig, og de har gerne i Forvejen bekendtgjort i Bladene, at de ønsker Børn anbragt paa den eller den Maade. Derved kommer de i Forbindelse med dem, der ønsker Børn anbragt, og saa begynder straks Optrækkeriet derved, at Moderen for at komme af med Barnet maa yde vedkommende Vederlag. Men det er sjældent, at de lader sig nøje dermed; de forstaar ogsaa at trække fra den anden Side. Skal Barnet adopteres, gaar det til paa en meget mærkelig Maade, idet der bliver opsat noget skriftligt, hvorved Moderen, for saa vidt hun har Penge, gaar ind paa at betale et vist Beløb en Gang for alle, foruden at hun maa betale Honorar til vedkommende, der ordner denne Sag. Og saa sker det endda ofte, at Adoptivforældrene ikke faar hele Beløbet. Det kunde endda gaa, men det, man særlig maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, er, hvordan Børnenes Stilling bliver. I mange Tilfælde kan det gaa godt, idet Barnet kommer til gode Mennesker; men man tør vel nok sige, at det i de allerfleste Tilfælde, hvor denne Geschäft drives, gaar ud over Børnene, idet Adoptivforældrene ofte tager Barnet til sig ikke for Barnets Skyld, men for at faa den lille Sum, som de kan trænge til at faa i Øjeblikket. Saa gaar det senere med Barnet, som det bedst kan, og det lever da mange Gange under Forhold, der er i høj Grad beklagelige. Den Maade at adoptere paa, nemlig at Forældrene skriftlig giver Forældremagten fra sig, gaar helt udenom Justitsministeriet; var det endda saadan, at Sagen kom derind, var man jo nogenlunde sikker paa, at Forholdet vilde blive betryggende ordnet.

Saa er der den anden Maade, at anbringe Børnene i Pleje, og heller ikke her er Forholdet bedre. Det viser sig at være omtrent paa samme Maade, idet Foræl-

drene sætter Barnet ud hos Plejeforældre og lover dem, at de skal faa en eller anden Betaling, enten en Gang for alle eller som et aarligt Vederlag. Saa rejser en saadan Kvinde — thi det plejer jo at være hende, der maa træde frem — ud med dette Barn til Plejehjemmet, og hun taler der mange fagre og kønne Ord, men saa ser hun at slippe bort, og en skønne Dag har Plejeforældrene Barnet uden at kunne faa noget Vederlag for det. Er det nu fattige Folk, vil man kunne forstaa, at det tidt og ofte vil kunne komme til at gaa ud over Barnet. Det kan ikke gaa, det kan Samfundet ikke forsvare, simpelt hen fra et rent økonomisk Standpunkt. De Børn, der bliver daarligt behandlet som Adoptiv- eller Plejebørn, vil, dersom de ikke er af kraftig Konstitution, dø langsomt; dersom de er mere stærke, gaar de det maaske igennem, men de faar dog et Knæk, saa at de bliver Svæklunge hele Livet igennem og bliver en Byrde for Samfundet. Det er derfor paa Tide, at der bliver grebet ind paa dette Omraade og taget fat derpaa, saaledes at man kan faa disse baade for Forældrene og i Særdeleshed for Børnene meget uheldige og ulykkelige Forhold forandret.

Jeg kan tiltræde Lovforslaget, som Ministeren har forelagt os det, og haaber, at det vil faa en stor Betydning. Jeg finder ogsaa, at det er rigtigt, at der gives Tilladelse for de Foreninger, som særlig er interesserede i Børnepleje og Børneanbringelse, men det er ikke sikkert, at de Foreninger er indrettede paa at kunne tage sig af alle de Børn, her er Tale om, og derfor er det rigtigt, at Ministeren stilles saaledes, at der ogsaa kan gives enkelte Personer, som egner sig til at tage denne Virksomhed op, en saadan Tilladelse. Der findes nu en Del Foreninger, og i Særdeleshed de Foreninger, som er dannede omkring i Købstæderne, f. Eks. „Børnenes Vel“, som muligvis kan tage denne Virksomhed op. Mange af dem virker paa en overordentlig heldig og god Maade, og jeg gaar nu ud fra, at den Virksomhed, som disse Foreninger nu har udøvet i en Række af Aar, og som har vundet Anerkendelse, ikke berøres af dette Lovforslag, da deres Virksomhed falder paa en noget anden Maade, idet mange af dem tager Forældremagten. De kræver dette for at kunne blive Herre over, at disse Børn faar den Opdragelse, som Foreningen nu en Gang har sat sig til Formaal. Jeg finder ogsaa de Krav, som Ministeren stiller til dem, der skal drive denne Virksomhed, fuldt